

εὐ αἰτον τῷ καλῶς ἐδίδασκαν πρᾶξιν μέτρῳ κατολιγηρόσιν τε. διακελδιούσει δὲ σὺν πάλαι περισκεπτοῦθεον, τὸν τῷ λόγον αιτήσαμεν φιλοσοφίας καθέσθιον γαρ δέδι φυλακτικὸν σώματος ὑψεῖα, οὐτοῦ τῆς ψυχῆς φυλακτικὸν καθέστηκε παρθεία. ταῦτα τῷ προσηγράφοντος, οὐ πάλιν συμβιβεται σὺν περὶ τῶν πρεσβύτερος, οἷον στοῖχον ἀπόστολος, οὐδὲ τὸ εἶπεν, τὰς ἵσταρχούσας σὺν τῷ αἰγαλῷ ακτόφοις. χωρὶς δὲ τῷ εἰρημένῳ, εἰ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦς βλέπειν ήδυ, τὸ τοῦ τῆς ψυχῆς ὅμοιον οὖσαντελεῖν δέδι διαμερισθεῖν. ἔπειτα δὲ τὸ σεπτηγόρον δέδι σωτὴρ τῷ στρατοπέδῳ, ἐπειδὴ λόγος μὲν πατέστας ἡγεμὼν δέδι βίος. ταῦτα μὲν οὐκ οὐ τὰ τούτοις ὄμοια παραπτεῖν, νομίζαντος δέδι τὸν ἕχον καὶ τὸν ἴσταρχον ταχεῖτον. ἔχειν δέ μοι διακελδιόθεον, οπας μηδεὶς τῷ λοιπῷν αἰδρόποιν λήφεται τῷ βίσσων τέτο, οὐ ταῦτα εἰδὼς, ὅπιν καθάπερ τὸν δέδι τὸν ἕχον ψυχιθεάτος, οἱ ψυχήσαντες τῷ πανδημούσῃραν μέλλον φιλοσοφεῖν, ἔπειτα δὲ οἱ διεργότες τῷ μετεχόντων. αἰδρός τῷ ἴσταρχον τεκνουν, τούτων τῷ λόγον ἴστραπα τεθνήσασιν. οἱ μὲν δέδι πάρεστοι θερέθροις συφεισι, διὰ τὸ μὴ τεκεῖν, αὐτοὶ δέδι πρᾶξιν μέτρον αἰμονούσιν στέργοστον, οὐδὲ γενήσαται λαβόντες, ξποκρύπτοστον διά τὸν γοῦν ἐγένοντο παραιδέσσομεν διαφυλάπειν οὐτω τοῦτο τῷ λόγοις τούτοις, οἵ ποις νέοις καθέστωτες, ἵσταρχοι μηδεὶς ζεῦ μητον διαφανεύσονται, καρκίνοις δὲ μὲν συμβιβωσαντες, εἰς ἀπλεύσας ἐλάσσοντες, δέδις οὐκ οὐτέ τε τεύχονται. παρειλλήφαρθε δέ, καθέσθιον ἡμίν εἰδίλλωτος Νικείαρ, οὐ τῷ λοιπῷ τοιχογεγένων ἐπεις π γλαφοφθι τῷδέ τῷ ἀντὶ τούτων γέραφεν εἰ τε τέχναις πεπεινέντες δέ τοι τούτος; Κιελλοῖς ἀντὶ τούτων δέδι εἴδει πάστα γέραφαται, οὐδὲ τῷ πολιτικῷ οὐ τῷ δικαιονικῷ παρεγγελμάτων δέδι περὶ εἰκόνειν αὐτῷ διπορίσθε εἰ τούτῳ τῷ πανομηνεύτων σὺν γέραφειρον. ἔρισθων.

Κεράλαιον β.

Tρία γάρ τῷ πολιτικῷ εἰσι λόγοι, τῷ μηρυγεσμῷ, τῷ διδιδεικτικῷ, τῷ δικαιονικῷ. εἴδι δὲ τούτων ἐπεις, περιβολεῖον, ποτορεπτικὸν, ἐγκαμπιαστικὸν, Φεκτικόν, καπηγεικόν, διαλογιτικόν, καὶ ἔτεστικόν,

A eam bene viuendi ducem præ negligētia reliquerimus. Proinde te iam pridem tua sponte incitatum, etiam atque etiam hortor, ut dicendi philosophiam omnī studio complectare. Nam velut corpus bona valeritudine, ita & animus disciplina, eruditio neque seruatur. Huius enim ductu haudquam tibi in rebus gerendis aberrare contigerit, quin potius omnia, (vt ita dicam) quæ tibi iam parta sunt, bona planè tuebere. Quod si præterea oculis videre, iucundum est, animi luminibus cernere, penitusque perspicere, admirabile certè plurimum. Rursus autem quemadmodum Imperator sui est seruator exercitus, ita etiam eloquentia, quæ sapientia coniuncta sit, humanae est vita gubernatrix. Sed hæc omnia, atque his similia, operæ pretium puto ut missa hoc tempore faciamus. Monisti autem tuis literis, ne quis omnino mortalium hunc librum accipiat, quippe qui non sis nescius, sicuti parentes, quos ex se generint, magis, quam iij, quibus suppositi sunt, partus amare solent: eodemque modo iij, qui præclarum aliquid ex se inuenient, maiore ad id studio afficiuntur, quam quibus eo vici contigerit. Non secus enim pro inuentis, atque pro liberis emori periclitentur. Enimvero iij, quos Paros vocant sophistæ, quoniam nihil ipsi pro inerti quadam negligenter pariunt, ne diligunt quidem, sed acceptis pecuniis ab se dimittunt. Hanc igitur ob rem te vehementer moneo, & exhortor, ita hæc dicendi præcepta serues, atque tueare, vt cum & ipsa adolescent, nullius opibus violentur, sed honestè tecum, decoréque vna viuant: & cum in adultam ætatem euaserint, immortalē gloriam nanciscantur. Adsumplimus autem (sicuti nobis Nicanor exposuit) si quid hisce de rebus apud ceteros artis scriptores expolitum, elimatimque inuenimus. Impedens autem operam etiam hisce duobus libris, quorum alter meus est, eas continens artes, quas ad Theodectem scripsiteram: alter autem est Coracis. Reliqua vero omnia, quæ sive ad ciuilia præcepta, sive ad iudicialia pertinent, separati in libro scripta sunt: quapropter ex hisce ad te commentariis ad ea consequenda abundè tibi adiumenta suspetent. Vale.

CAPUT II.

Tria sunt genera ciuilium causarum, deliberativum, demonstrativum, iudiciale. Horum autem species sunt septem, suasio, dissuasio, laus, vituperatio, accusatio, defensio, & quaestio,